

Nyamira 2013

Uitgenodigd

Halverwege 2012 werd ik door vrienden uitgenodigd om naar Nyamira in Kenia te komen. Tja, leuk maar waar en wat is Nyamira? Flink Googelen gaf daar een beter inzicht in. In het westen van Kenia, vlakbij het Victoria meer. Niet toeristisch, eerder wat behoudend maar wel een groene en erg mooie omgeving. Het leek mij wel wat. Een paar weken opgaan in het dagelijks leven van mensen in die streek.

Maar bijna boven aan de zoekresultaten staat ook de site van Blessed Generation.

Facinerend, intrigerend, inspirerend. Elke keer als ik zat te Googelen keek ik weer op de BG-site. "Als ik naar Nyamira ga wil ik daar ook wel iets doen." Maar wat? Geen idee!

Dus toen ik mijn besluit genomen had om naar Nyamira te gaan heb ik contact opgenomen met Malve. Onzeker over het feit of ik wel iets kon doen in Nyamira leek het mij zinnig eerst even telefonisch contact te hebben. Nou binnen twee minuten was het mij wel duidelijk dat Ria altijd wel iets weet te bedenken wat je kunt doen. Dus een formulier ingevuld en naar de voorlichtingsavond gegaan.

In januari 2013 ben ik in Nyamira geweest. Het bezoeken van mijn vrienden heb ik gecombineerd met actief zijn in het BG Centre. En inderdaad Ria wist wel iets te verzinnen wat ik daar kon doen. Vlak voordat ik naar Nyamira ging zijn er tientallen nieuwe kinderen in het huis komen wonen. De nieuwe school op het BG terrein ging ook in januari voor het eerst open. Werk genoeg dus. Ik heb geholpen met een aantal administratieve taken maar ook kinderkleding uitgezocht en mais gepeld met de kinderen. Een aantal PC's gebruiksklaar gemaakt, gewoon de draadjes eraan waar ze horen. Van alle kinderen foto's gemaakt voor hun dossiers, foto's gemaakt van de leslokalen tijdens de les, foto's van de tuin. Ik ben geen wereld fotograaf maar ik vind het heel leuk om te doen. Dus iedereen blij.

Met de jongste kinderen en hun lerares met ballonnen gespeeld. Als ik eerlijk ben weet ik niet wie er de meeste lol had, de kids of ik. Regelmatig met de oudere kinderen gekletst. Een van de jonge dames wilde later medicijnen studeren. Nou als journalist zou ze het beslist ook niet gek doen. Wat een vragen stelde ze! Dat zou ik echt niet verzinnen of verbeteren. Er zat dan ook een hele groep jonge lui omheen die mee luisterde. Dat ik in Nederland geen Swahili les kreeg op school verbaasde haar. Maar daardoor werd ze voor mij ineens weer wat ze is. Een jonge meid aan het begin van haar leven die nog veel kan ontdekken en doen in de wereld. Intelligent, slim, leergierig en ze heeft het geluk in de BG te kunnen wonen en leren.

Natuurlijk heb ik ook regelmatig de mama's van hun werk gehouden en wat rond gehangen in de keuken, helpen met de steentjes en andere ongewenstheden uit de rijst te halen. Dat is een werkje

wat je vanuit de Nederlandse keuken toch ook niet verzint. Met grote verbazing heb ik staan kijken bij de enorme “kookpotten”. Drie stuks, groot, groter, grootst en allemaal gestookt op een houtvuur. Hele takken werden er langzaam ingeschoven. Probeer het maar eens en dan nog lekker koken ook. De keuken is volgens mij een van de gezelligste plekken. Na school *mogen* de kinderen helpen bij het koken als ze willen leren koken, gewoon ongedwongen samen werken. Een gezellige, huiselijke sfeer.

Ik heb genoten en hoefde me niet af te vragen wat te doen. Ik ben zelfs niet toegekomen aan een aantal dingen die mij gevraagd waren om te doen. Moet ik toch nog een keer terug. Dat komt dan mooi uit want mijn vrienden, die inmiddels ook vrijwillig het e.e.a. doen bij de BG, vroegen ook wanneer ik weer terug kom.

Wordt vervolgd....

Donnalee.